

Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXII

Pátek 19. října 2001

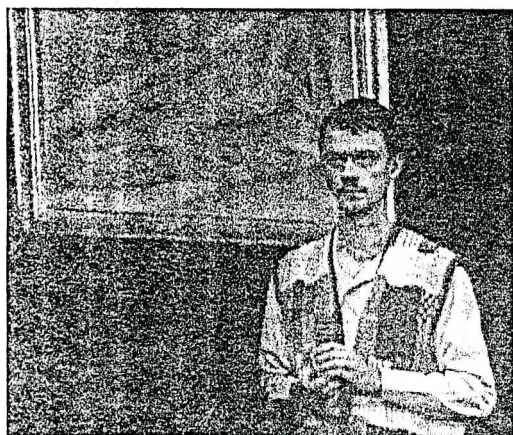
Tak to je věž našeho kostela, který budete muset nejpozději v neděli třikrát objet. Chcete se přece vrátit?

Pátek 19. října 2001

9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Nístějka
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	škola režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení Libochovice	malý sál
14:00	kurz praktické režie	spořitelna
14:00	kurz scénografie	Nístějka
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Kladno	městský úřad
15:00	vítání Kladno	před divadlem
16:00	Pygmalion aneb My Fair Lady ze Zelňáku	velký sál
	Boleradice	přestávka
19:30	Pygmalion aneb My Fair Lady ze Zelňáku	velký sál
	Boleradice	přestávka
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Divadelní spolek SCÉNA Libochovice – Aldo Nicolaj MOTÝL ... MOTÝL ...

Aldo Nicolaj je syn bělogvardějce, který se bez problémů zapojil do proudu italského neorealismu. Ten u nás známe především z filmů. Jeho hry jsou v Čechách časté. Jmenujme *Tři na lavičce*, *Nebyla to pátá, byla to devátá*, *Šestkrát do černého* nebo soubor *her Černá jako kanáři*, ze kterého pochází i tento titul. Hry Aldo Nicolaje ve své podstatě počítají s italským naturelem projevujícím se samozřejmě v hereckém projevu a vůbec v divadelní konvenci, která bez problémů a s plným nasazením

propojuje tragické a komické (a v nadsázce i groteskní), prostě pláč a smích v jednom balíčku. U nás, právě pro spojitost se zmíněným italským naturelem, máme s jeho žánrovým vyzněním na jevištích občas problémy. Totéž se týká i tragikomedie (jak si soubor do podtitulu poznamenal) *Motýl ... motýl ...*

Podívejme se tedy krátce, jak si soubor poradil. Zdá se zřejmé, že režie v řadě divadelních záležitostí přestřelila či nedostřelila, prostě nebyla důsledná. Už sama scéna centrálně zahltí jeviště, takže mizanscény jsou jí významově podřízeny a vycházejí oslabené. Jestliže zpočátku se zdá, že Eva Andělová bude svou postavu skutečně vést v lince příklánějící se černé grotesce, která jí náleží, tak v okamžiku, kdy se dozví o smrti pseudootce, klesne na úroveň Focy a Elia. Tyto postavy se pohybují a jsou režijně vyloženy ve sféře neujasněného na-

únavně směřovali k jakési sociální pseudorealitě, v níž kulminoval sentiment a falešný hněv. Ve výsledku lze tedy hovořit o žánru sociálního kýče.

Je mi líto, ale k tomuto označení směřuje i vyznění inscenace. Nutno poznamenat, že text je výtečně seškrtán. Zbaven plevel-

ných slov a balastu pro nás nepodstatného a vhodně pospojován. Oproti tomu stojí konec, vyznění a smysl hry, který popírá autora i jeho záměr (v textu dodaném lektorem tato změna nebyla ani zaznamenána). Konec, který jsme viděli, který na jevišti přímo ukazuje vraždu a který ve svém důsledku odvádí Focu a Elia od sebe, je zcela protismyslný, neboť ruší druhého motýla v názvu hry obsaženého. Elio se nabytím majetku a bytu stává podle autora stejným motýlem jako jeho matka, pouze o tom ještě neví. A dále. Po deseti dnech hádek, kdy syn od matky uteče, aby se k ní za pár minut vrátil, neboť v něm vypukla láska, patří bohužel do ranku argentinské telenovely, a ne do hry Aldo Nicolaje.

v grotesce nebo v naturalismu. Groteska, na kterou se sál nejspíše těšil, se nekonala, a tak jsme spolu – jeviště i hlediště – zvolna a

ných slov a balastu pro nás nepodstatného a vhodně pospojován. Oproti tomu stojí konec, vyznění a smysl hry, který popírá autora i jeho záměr (v textu dodaném lektorem tato změna nebyla ani zaznamenána). Konec, který jsme viděli, který na jevišti přímo ukazuje vraždu a který ve svém důsledku odvádí Focu a Elia od sebe, je zcela protismyslný, neboť ruší druhého motýla v názvu hry obsaženého. Elio se nabytím majetku a bytu stává podle autora stejným motýlem jako jeho matka, pouze o tom ještě neví. A dále. Po deseti dnech hádek, kdy syn od matky uteče, aby se k ní za pár minut vrátil, neboť v něm vypukla láska, patří bohužel do ranku argentinské telenovely, a ne do hry Aldo Nicolaje.

Vladimír Zajíc

KOPR

„Motýl ...motýl...“

Libochovičtí s tematicky velmi zajímavou hrou a výborným hereckým výkonem hlavní představitelky přinesli motýly s otazníky na svých křídlech, šeptající proč:

- proč diváka matou kostýmy neoznačující stavovskou nerovnost?
- proč psychologické motivace v realistickém hávu nemají mnohdy své opodstatnění?
- proč do očí bijící popisnost (motýlci, citron, vězení alias židle...)?
- proč tak rychlý konec, jenž je dosti brzy jasný?
- proč jen informace mezi herečkami a nic víc?
- proč postava otce (musí tam opravdu být)?
- proč absentuje konflikt služby a paní domu?

... a dost! Motýlků a motýlů s otazníky a slůvky „proč“ by mohlo být více. Díky za to, že mezi nimi nebyl Smrtihlav. Ivo Horkel

Z pohledu

(neprominentního)

diváka

Po lehce rozpačitém začátku zapříčiněném zřejmě „jevištní herečkou“ (jak vtipně říkají Angličané), fascinovala druhá půle představení strhující energií výpovědi o nesplněných lidských snech a touhách. Tato hra byla na letošní přehlídce třetí, která vypovídala „o něčem“, a podle mého dojmu z odpoledního představení byla z nich nejlepší. I mezi námi žijí Eddy, které si život zpackaly vlastní vinou, ale přiznat si vlastní omyl je nad jejich síly. Minulost proto nahrazují vymyšlenými událostmi, kterým nakonec samy věří. Probuzení do reality je kruté a v našem případě Edda tento střet iluzí a skutečnosti splácí nakonec vlastním životem. Otázkou je, zda by vůbec mohla dál žít jako dosud, v sebeklamu. Tragédii násobí závěrečný výstup, kterým je smrt – či vlastně vražda – Eddy ukázána jako naprosto zbytečná a nový střet iluzí a skutečnosti vede k další lidské tragédii.

Libochovickému souboru se premiérové vystoupení na vysoké přehlídce rozhodně vydařilo. Ne-

zbývá než si přát, abychom se s nimi někdy v budoucnu opět setkali na prknech, na kterých lze iluze a sny bez nebezpečí života uvádět v divadelní skutečnost. mag

Libochovičtí poprvé u nás

Rozhovor s Evou Andělovou – Eddou ze hry Motýl... motýl... a Alenou Burdovou, režisérkou představení

Paní Andělová, co je vaším snem – motýlem coby ochotnice?

Jednoho jsem už polapila – dostala jsem se do Vysokého a hrála jsem tu.

Určitě to nebude jenom můj názor, když řeknu, že výborně.

Říká se, že dobrá herečka zahrává všechno. Nevím. Prostitutku jsem ještě nehrála, to pro mě bylo něco nového. Snad jsem se se ctí zhostila i ostatních rolí, které mi osud přivál.

A co sen - motýl souboru?

Já jsem ho tady chytila vlastně dvakrát, protože to byl i sen souboru, který mě přizval ke spolupráci.

Vy tedy nejste členkou Scény.

Oficiálně jsem členkou Rádobydivadla Klapý, takže o Scéně by

vám více řekla Alenka.

Paní Burdová, přijeli jste k nám v malém obsazení, v Motýlech vystupují pouze čtyři postavy...

V Libochovicích děláme na koleně v sálku domova důchodců, takže to malé obsazení není výjimečné. Připravujeme spíše komornější hry. Navíc procházíme generační krizí a chybí nám také pevná ruka. Aby soubor někdo formálně vedl, hrají si na režisérku. (Následovaly protesty, pozn. al.) Motýli jsou opravdu kolektivní práci, hodně jsme o nich mluvili, vždy jsme se všichni radili, vyzkoušeli jsme také několik konců – tento považujeme za nejzdařilejší.

Jaké jsou vaše vyhlídky, co se týče prostorů k hraní?

Libochovické kulturní zařízení prochází rozsáhlou rekonstrukcí. MěÚ nám slíbil, že po jejím ukončení se tam budeme moci vrátit. Mělo by se tak stát do dvou let.

Tim ale zřejmě nevyřešíte, nebo alespoň ne hned, generační krizi.

To je další důvod, proč jsme rádi, že jsme se dostali na vysockou přehlídku. Je to velká škola.

Jako soubor jste tu poprvé. A vy osobně?

Také. Přijela jsem se synem už v sobotu a připadám si jako Alenka v říši divů. V Libochovicích také pořádáme festival – Libochovické divadelní léto, letos se uskutečnil už 44. ročník – ale co do organizace a přátelského přijetí nám můžete být vzorem. Máme se co učit.

Děkuji vám oběma za rozhovor a přeji krásnou sbírku motýlů.

al

Máte rádi pohádky?

Někteří lidé si začnou tlučit významně na čelo, když jim řeknu, že si hrozně ráda čtu pohádky. Já se naopak divím jim, že se v dnešním

světě vědomě zbavují příběhů, v nichž dobro vítězí nad zlem a vše končí happy endem. Dnešní pohádkové představení bezesporu zaujalo nejen věkovou kategorii, které bylo především určeno, ale i příslušníky ostatních generací. Vedle jevištního zvládnutí příběhu i onou neopakovatelnou poetikou českých pohádek, před níž bledne kterýkoli disneyovský příběh. A věřme, že dnešní dětský divák se právě díky takovýmto divadelním počínům stane posléze nadšeným stoupencem múzy Thalie.

mag

tam objevila i nějaká zlá či poťouchlá?

Bylo jich hned několik. Stejně jako v Šípkové Růžence bojujeme i se zlem, chvilku jsme nahoře, chvilku dole.

Proč jste volili název Na Peróně?

V tom roce 1987 byl našim zřizovatelem závodní výbor ROH železniční stanice Praha – Smíchov. Vystupovali jsme v kulturním sále, do kterého se vcházelo z prvního nástupiště, proto ten perón. Při představeních nám tam houkaly lokomotivy.

Pražští z Perónu jako hosté poprvé u nás

Rozhovor s Tomášem Krauchem, dramaturgem a režisérem Šípkové Růžinky a princem Martinem z téže hry

Pane Krauchere, při zrodu vašeho divadla před 14 lety stály jenom samé hodné sudičky, nebo se

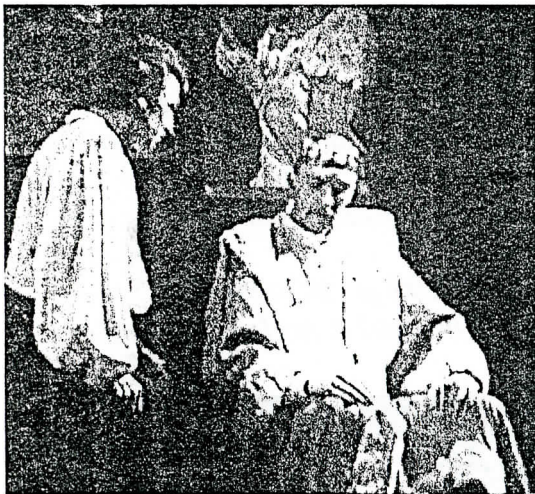
Jak velký je váš soubor v současnosti? A profesní složení?

Naši základnu teď tvoří zhruba 14 členů, což považuji za optimální stav. Jsou mezi nimi studenti, taxikář, sekretářka, dělníci...

Světelné prvky černého a luminescenčního divadla jsou velmi působivé. Používáte je běžně, nebo to bylo v této inscenaci poprvé?

Nevyužíváme je běžně. Před lety jsme učinili jeden lehký pokus, ale v takovémto rozsahu je to poprvé.

Zajímáte se o to, jak vaše představení na děti zapůsobila? Máte k tomu vůbec možnost?

Šance je vždy na rakovnické Popelce, pokud se nám tam podaří dostat. Pracuje tam dětská porota i s psychologem, dozvíme se, jaké

jsou reakce dětí. Tím se pak můžeme řídit a z toho čerpat náměty pro nastudování příští hry.

Hrajete jenom pro děti?

Asi z devadesáti procent hrajeme klasické pohádky pro malé diváky. Deset procent pak tvoří projekty pro starší děti a dospělé. Největší zážitky máme z představení pro děti a na tomto poli zaznamenáváme i nejvíc úspěchů.

Míváte premiéru každý rok?

Snažíme se. Premiéra Šípkové Růženky byla na jaře po dvouletém pohádkovém půstu po Radúzovi a Mahuleně. Mezitím se zkoušela inscenace pro dospělé, Bankrot od Ostrovského, a Cesta kolem světa za osmdesát minut – lepoporelo podle Verna pro druhý stupeň škol.

Pane Krauchere, děkuji za rozhovor a přeji hodně potlesku.

al

Nikolaj Doležel a Petr Srna se ptali ve čtvrtek večer

Co od divadla očekáváte?

Dneska nevím. Mám lístky i na zítřek.

Očekávám, že bude tak dobré, abych byl spokojen.

Že se mi bude líbit.

Těšíme se, že by to mohlo být dobré.

Čekáme, že to bude dobré.

Myslíme, že to bude pěkné.

Že se pobavíme.

Jsmo překvapení, protože tam hrají čtyři herci a nás přijelo třicet.

Bude to náročné.

Hlavně to, abych neusnul, protože já když přijdu do divadla a jsem utahaný, jako že dneska jsem, tak vždycky, když se posadím, během 15 minut usnu, ale dneska budu o tomhle představení dělat referát, tak bych nerad usnul, protože bych potom ten referát nemohl udělat. Nejkrásnější divadelní hra je Hamlet.

Snad pěkný zážitek.

Docela se na to těším, ale mám raději komedie.

Očekávám překvapení, jsem napnutý, co uvidím. Příjemnou záživu, příjemný večer.

Odkud jste přijeli?

Ze severních Čech.

Z Újezdu u Brna. Hochu, už sem jezdíme 20 let.

My jsme z Polubného.

Z Prahy. Jezdíme sem už 40 let.

Z Frýdecka-Místecka. Jezdíme každý rok.

My jsme zdejší.

Z Jizerských hor.

Z jižní Moravy. My jsme tady jako doma.

Z Tanvaldu.

Od Svitav z Bystré u Poličky.

Ze Semil.

Z Desné.

Jak se vám líbilo dnešní představení?

Divadelní hra byla srovnatelná s profiky.

Velice se nám to líbilo.

Naprosto dokonalý.

Mně moc. Já jsem tu hru viděla kdysi dávno ve Vinohradském divadle a byla jsem překvapena.

Můžete porovnat?

Hlavní představitelka se dá srovnat s profesionálkou.

Dobry.

Moc se nám to líbilo.

Kdy jste byli naposled v divadle?

V sobotu.

Na všem. Jinak v Praze.

Včera.

V květnu.

My chodíme pořád do divadla.

Minulý rok tady.

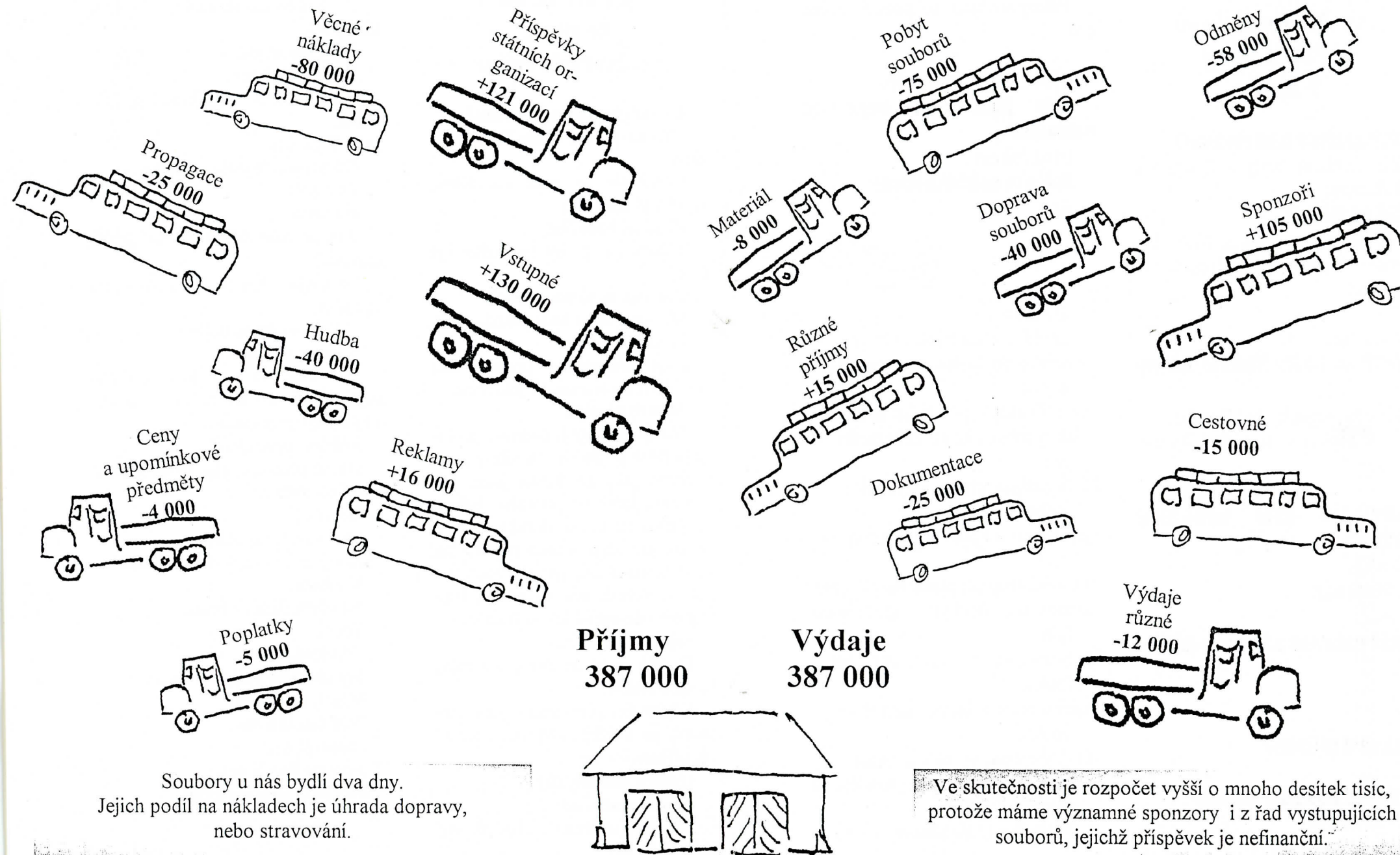
Před čtrnácti dny.

Předevčirem.

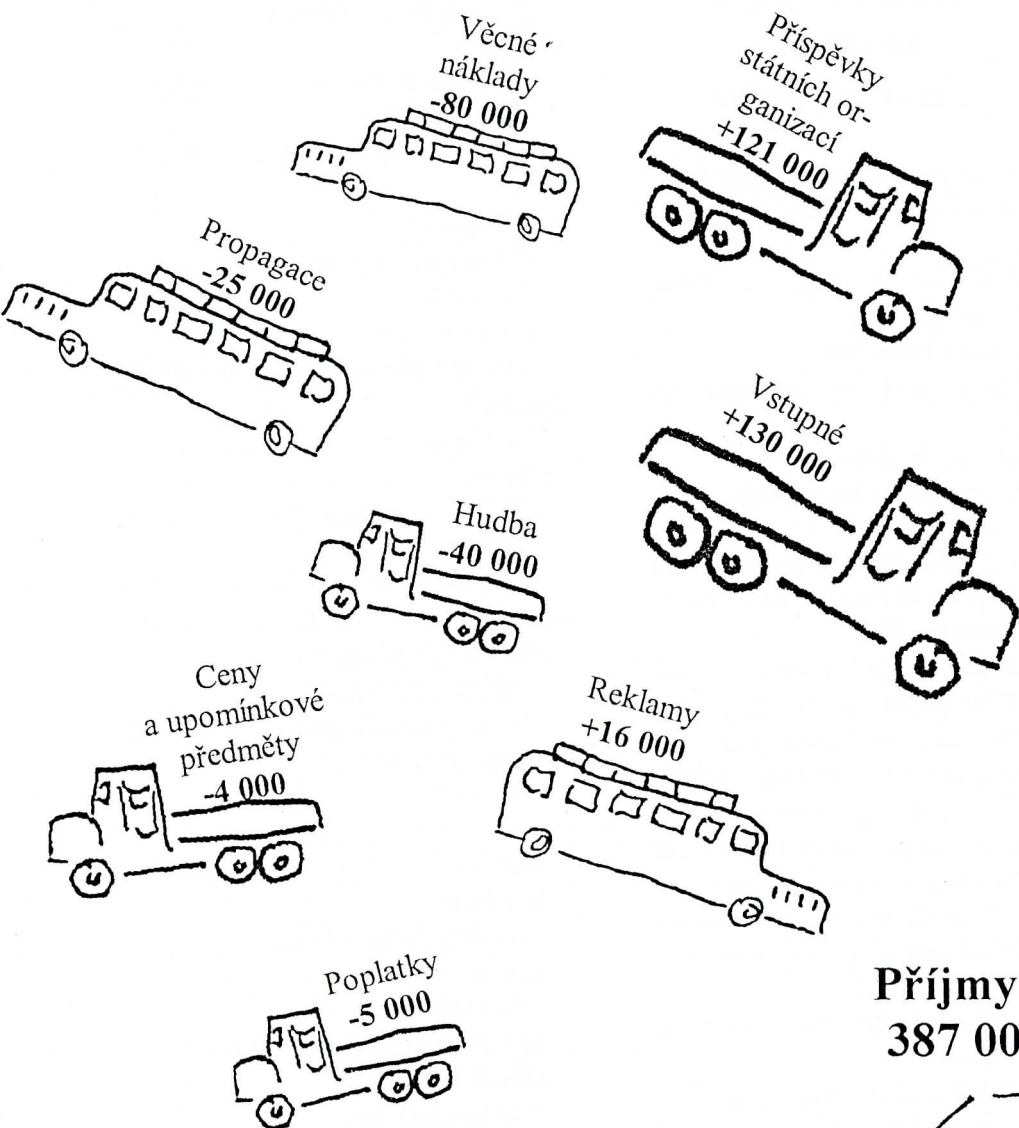
Jezdíme docela často.

Přehlídky jsou perfektní.

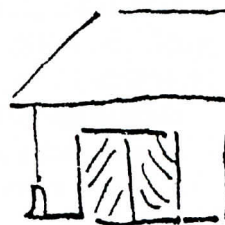
O přehlídkovém týdnu se kromě souborů a diváků stěhují také peníze.

O přehlídkovém týdnu se kromě so

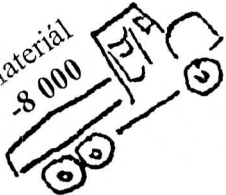

Soubory u nás bydlí dva dny.
Jejich podíl na nákladech je úhrada dopravy,
nebo stravování.

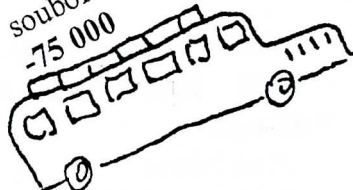

souborů a diváků stěhují také peníze.

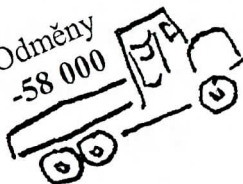
Materiál
-8 000

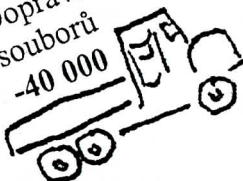
Pobyt
souborů
-75 000

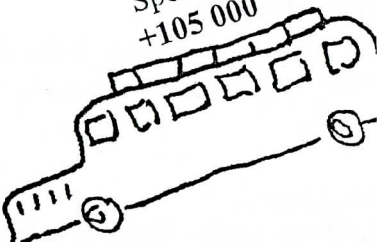
Odměny
-58 000

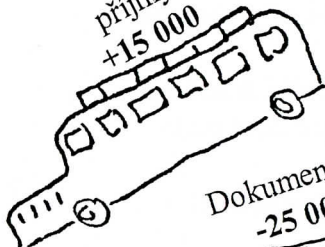
Doprava
souborů
-40 000

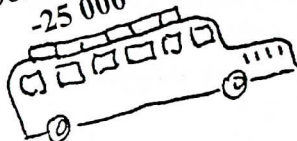
Sponzoři
+105 000

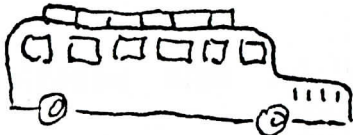
Různé
příjmy
+15 000

Dokumentace
-25 000

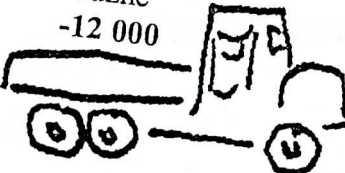

Cestovné
-15 000

Výdaje
387 000

Výdaje
různé
-12 000

Ve skutečnosti je rozpočet vyšší o mnoho desítek tisíc, protože máme významné sponzory i z řad vystupujících souborů, jejichž příspěvek je nefinanční.

**Šípková Růženka
průzkum
Ivy Nedomlelové
a Petra Srny
9 hodin**

Odkud jste k nám zavítala?

Ze zvláštní školy z Rokytnice
nad Jizerou.

Jak se těšíte?

No tak my se těšíme. Naše děti
se málo dostanou do divadla, tak
se těšíme.

Ani moc ne.

**Tobě se nelíbí Šípková Růžen-
ka?**

Moc ne, lepší by byl Rambo.
(*Vox populi – vox dei! //pozn.
red.//*)

**Kdy jsi byla naposled
v divadle?**

Nevím.

A těšíš se?

Těším.

**Znáš pohádku o Šípkové Růžen-
ce?**

Jo.

Jak se ti to líbilo?

Šlo to.

A odkud jsi k nám přijela?

Z Chuchelny.

Co se ti na tom líbilo?

Pěkný to bylo, to pozadí, scéna
atd.

Mně se to líbilo nejvíc.

**Kdy jste byli naposled
v divadle?**

Před rokem.

Znáte tu pohádku jinak?

Ano.

- 1) Už nám to
uběhlo, přesně jak to bývá,
z celého bochníku zbývá jenom
skýva.
Ó, milí zlatí – přehlídka se krátí,
tak rychle se krátí; zítra bude
fuč.
- 2) Využijme chvíli, která ještě
zbývá,
poseďme si spolu při sklenici pi-
va.
Ó, podumejme, píseň zazpívejme
o tom, jak nám bylo – spolu zcela
fajn.
- 3) Slunce se schovává, vítr opět
fouká,
jak budeme balit, Krakonoš se
kouká.
Ó, Vysočáci, vy naši dobráci,
čekejte nás všechny nejpozději za
rok.
Melodie: Ó du alaine

Těsně před

*Čtvrtek, pátek, sobota –
konec už se blíží.
Mnohým za dne bílého
očička se klíží.
Mlha hupla do kraje –
nos si utíráme –
o tom i Týn Horšovský
převesele hraje.
Naposledy hasična,
Sejkorák – a domů.
Bóže – to to uteklo.
A co dodat k tomu?
Opakujem rok co rok,
jak se nám tu líbí
a že už jen necelý
do návratu chybí.
A taky že děkujem
Vysočákům našim!
Bóže - teprv pátek je,
tak co tu s tím straším!
Honem – každou chvilinku
užívejte, milí,
a přejme si – bychom se
všichni navrátili.
Divadlo též hrajte dál,
ať se setkáváme!
A trochu té radosti
v tom divném světě máme.
A aby vám doma pak
bylo vždycky krásně,
čtěte doma Větrník
(a vynechte básně).*

- jh -

Vobskočák se valí!

Jako každoročně se Vobskočák valně hromadil, i když letos nás zas tak moc nebylo. Celé to vedla krásná Iva Janálová v duchu příjemném. Po fanfáře, hymně a kontrole pokladu (již dost tenkého) byly provedeny také kontroly oficiální. Takže, co jsme si uvalili:

- zvýšení příspěvků s dolní hranicí 50 korun, horní hranice neurčena;
- zaplacení odpustků, protože si nikdo nepamatoval, co je v 8. paragrafu stanov;
- příspěvky byly vloženy do rukou Marušky Neradové a Dany Skleničkové s tím, že dají do pořádku celý seznam;
- byla určena programová rada a schválen program na příští rok (nočníková představení);
- budou provedeny programové návrhy od roku 2002 (klubové večírky, besedy, dražba);
- raut byl rozdán po schůzi všem.

A mnohé jiné – za rok na viděnou!

Amatérská scéna do každé divadelní rodiny

aneb

Proměny časopisu a jeho budoucnost

V době, kdy celostátní klíčová média, jakými jsou televize, rozhlas či celostátní deníky, příliš (a někdy vůbec) neslyší na publikování amatérského divadelního dění, je Amatérská scéna spolu s přílohou d'ARTAMAn v současnosti jediným celistvějším prostředkem – kanálem informací. Navíc je prostředníkem pro zveřejňování divadelních her, které by jinak jen těžko spatřily světlo světa v tištěné podobě. Ostatně, mnoho jiných příležitostí ke zveřejnění textů bohužel není.

V polovině devadesátých let změnila Amatérská scéna vydavatele a bylo zázrakem, že se nějakého vůbec podařilo získat (IPOS – ARTAMA). Začali jsme za skrovných podmínek, ty se časem podařilo zlepšit. Od bývalé redakce jsme časopis převzali se 134 předplatiteli, dnes jich je pět stovek. To se podařilo zejména proto, že jsme změnili jeho obsah. Z víceméně

předoborného časopisu, který psal o amatérech čím dál tím méně, jsme jej proměnili v časopis organizující divadelní dění, poskytující informace a odborný servis.

Mým přáním a snahou je to, aby čtenáři, kteří před lety na časopis zanevřeli, neboť jim nic neříkal, nahlédli do jeho dnešního obsahu. Tím by zjistili, že je dnes o něčem jiném, a věřím, že by o něj obnovili zájem. Myslíme, že by neměl chybět – obrazně řečeno – v žádné divadelní rodině, souboru. Pět stovek předplatitelů zatím neodpovídá počtu divadelních rodin v České republice. Mj. jde i o to, že by počet předplatitelů, korespondující např. s počtem souborů (bude jich cca tisíc), byl podstatným argumentem pro to, aby se nezačalo šetřit na nesprávném místě a znovu neuvažovalo o jeho zrušení.

Letos stojí jedno ze šesti čísel v roce 20,- Kč, od č.1 / 2002 to bude 35,- Kč a pro předplatitele 30,- Kč. Pokud máte o Amatérskou scénu zájem, lze si ji bez další korespondence a výdajů za složenku předplatit u stánku s divadelními publikacemi proti vchodu do Krakonoše. Otevřeno tu bude naposledy dnes hodinu před večerním představením.

Milan Strotzer

Dnes naposled

Za málo peněz hodně pomocníků

V minulých číslech Větrníku jsme vás průběžně upozorňovali na odbornou a repertoárovou literaturu – pomocníky pro divadelní činnost, které lze zakoupit v prodejním stánku proti vchodu do divadla Krakonoš. Samostatné nabídky byly učiněny režisérům, scénografům atd. Na všechny oblasti divadla a jeho disciplíny se nedostalo. Neznamená to, že pro ně v široké nabídce publikací nic není. Pomocníky v ní naleznou loutkáři, vedoucí dětských divadelních souborů, ti, kdo se zabývají uměleckým přednesem a divadlem poezie nebo divadlem, které je určeno dětskému publiku. V nabídce je i nejedna publikace o nejnovějších divadelních trendech a tendencích, včetně novinky – slovníku alternativního divadla.

Poslední příležitost nahlédnout co tato nabídka obnáší a odnést si z ní pomocníka pro vaši budoucí divadelní práci bude dnes, kdy na vás bude hodinu před večerním představením čekat v Krakonoši PhDr. Milan Strotzer.

Milé světlušky! (pro nezasvěcené osvětlovači divadla Krakonoš)

My, žáci velkých režisérů a dramaturgů (M.S. a K.F.), jsme byli velmi mile překvapeni vaším přístupem k objasnění problematiky svícení v divadlech a na jiných scénách. Zvláště pak názorné pomůcky nám pomohly pochopit vaši těžkou a zodpovědnou práci, aby byl viděn herec, scéna a divadlo vůbec. Děkujeme vám.

frekventanti KOPRu

Naše listárna

Byl jsem vskutku velmi potěšen, když jsem v sedmém čísle Větrníku našel technickou přílohu věnovanou problematice osvětlování. Zvláště jsem ocenil praktickou ukázkou a názorný model, jenž z hlediska pedagogického jest neocenitelnou pomůckou. Jeho názornost je tak úderná, že i naprostý laický blbec musí pochopit, co to znamená býti osvětlovačem.

Osvětlovač nesmí býti především člověk těžce zrakově postižený, musí to býti odvážný jedinec, odolávající všudypřítomnému napětí, ranám osudu a elektrického proudu. Musí být schopný vyšplhat (méně schopní po žebříku) až ke stropu, k nejvýše zavěšenému reflektoru, aby zde zavěšen jednou

rukou druhou otevřel reflektor, vyšrouboval prasklou, velmi horkou žárovku a nahradil ji studenou, a poté sešplhal dolů. Nesmí při tom ublížit jevištnímu vybavení, zvláště pak postavené scéně. Také se nepovažuje za vhodné, aby osvětlovač, praštěný popř. i proudem, praštil sebou mezi právě hrající herce.

Azbestová ruka a chuť položit i život za to, aby bylo vidět na herce, přitom stát skromně v pozadí, v šeru a tmě jeviště či mihotavém světle osvětlovací kabiny – to je pravý osvětlovač.

Lituji, že při letošním semináři jsme nebyli poučeni o účinku černého světla pro vytváření stínů a o výhodách světla studeného (pro osvětlování herců, jimž se potí pleš, a prý se jím dá chladit i pivo).

Věřím, že příští rok, až opět přijedu do Vysokého (což doufám), se opět setkám se všemi těmi výjimečnými a chrabřími chlapci z VÚEK a ŠSOT.

Děkuji vám.

J. Josef Podměstský

(elektrotechnický inženýr, přednášející elektrotechnické vědy na střední škole průmyslové v HK)

Všem přátelům

Prokopa Mareše

Děkuji vám za podporu!

Tak asi naposled:

A.) Tajenka DIVADLO

B.) Raději ani nezkouším, protože musím prostudovat potřebnou literaturu (Přítrefuňky atd.). Dole (rozuměj v nížinách) by to znamenalo "sebral mu foť, převezl ho" a to druhé "splatil to" ale nevím co.

C.) Tentokrát jsem nenašel ani C a to jsem hledal i ve výsockém muzeu! Ale pro

al., rad., hej mám také něco navíc: "KDE MŮŽETE NAJÍT VČERAJŠÍ C JESTLÍ ZÍTRA?"

Tentokrát se podepisuji podle vzoru

(podle vzoru Kohát. - viz Přítrefuňky.)

Odpovědi

Zase ani jedna odpověď nebyla úplně správná.

Milý

až budeš

mít čas, zastav se v redakci.

Pozor Vobskočáci!

V sobotu v 10 hodin

brambory

V sobotu v 17:30 hodin

stěhování sálu

Hlavolámky

Řešení z minulého čísla:

A.

1. okraj střechy (letitý)
2. základní druhy koření
3. samička zpěvného ptáka
4. 50 párů končetin
5. dravý pták
6. pijavý
7. park
8. sportovní klub
9. spojka

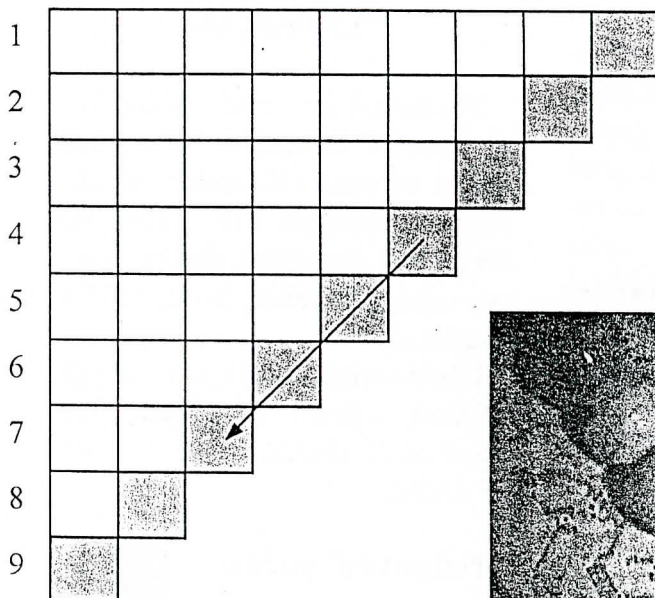
A. divadlo

B. „Pane, ten mu vzal červa!“ znamená, ten ho napálil nebo zkrotil. „Ty sis to pomát“ znamená ty sis to pomačkal (šaty).

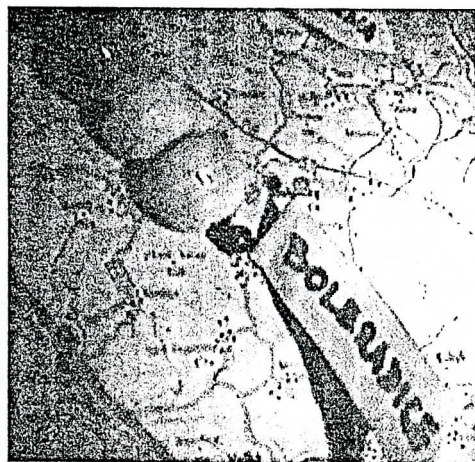
C. u vchodu do velkého sálu; jsou to propriety dr. Milana Strotze-
ra al

Tajenkou je všemi očekávaná, proklínaná a vzpomínaná akce divadelních ochotníků.
hej

Řešení od „pana H.S.Stánka“:

Tajenka: divadlo; Vzal mu červa: mohlo by to být slepé střevo; Ty sis to pomát: ty jsi si to spletl.

B.
Co se dělo?

„Byla tam taková fofrovanice, až mě zahykovalo.“

„Čuhlo tam, až šindeláky bouchaly.“

C. A zase ještě něco navíc: Kde jste to viděli?

Spolek **T**echniků

Divadla **K**rakonoš

Soutěž

Vážení čtenáři, ve včerejším vydání Větrníku byla zveřejněna vědecká příloha VÚEKu. Náš tým v uvedeném schématu proudokruhu zcela záměrně (aby nevznikaly mylné a přinejmenším směšné představy o našem ústavu) vytvořil chybu, jejíž reálná podoba by zapříčinila nefunkčnost modelu. Chceme tak ověřit znalosti čtenářů, obzvláště pak členů KPR, kteří by po absolvování školení měli celou problematiku dokonale ovládat. Odměnou za první správnou doručenou odpověď s odhalenou chybou bude vzorek halogenové žárovky, věnovaný našim ústavem. Pokud by se ukázalo, že odhalení námi vložené chyby je příliš složitým úkolem, uvedeme v sobotním vydání Větrníku malou nápovědu. Správné odpovědi přijímají zástupci našeho ústavu v technice divadla Krakonoš.

pracovníci ŠSOT a VÚEK

Jídelníček

snídaně (pouze ve spořitelně):

paštika, máslo, džem,

pečivo, čaj

oběd:

zelná

smažený karbenátek,

bramborová kaše, okurka

večeře:

rizoto z vepřového masa,

okurka

Anketa

Návštěvníkům třech včerejších představení Divadélka Na Peróně usnutí nehrozilo. Hlasování se zúčastnilo postupně 216, 196 a 85 dětských i dospělých diváků, kteří odevzdali rekordních 2142, 1838 a 688 hlasů.

Libochovičtí Motýli si na svých křidlech odnesli odpoledne 315 hlasů od 35 diváků a večer 598 od 68 diváků.

**Předpověď' počasí
na pátek:**

Má být zataženo, mlhavo, ojediněle mrholení. Ranní teploty 11°C-8°C, odpolední 11°C-14°C. Slabý jižní vítr do 3 m/s.

Sponzoři XXXII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP
S.H.O.

EPRONA

Die Garten - Galerie

R Sager

Gonten Švýcarsko

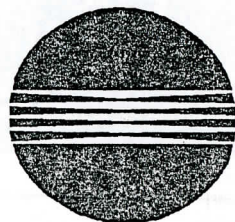
KB

KOMERČNÍ
BANKA^{a.s.}

ŽELEZÁŘSTVÍ *71. školy*
domácí potřeby - elektro

CS23
COMPUTER SHOP

BOLIA

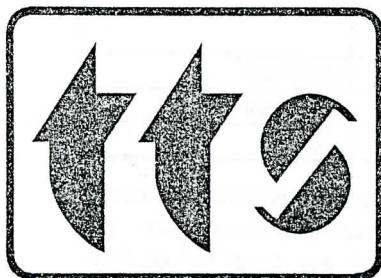
MINOLTA

Ciba

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

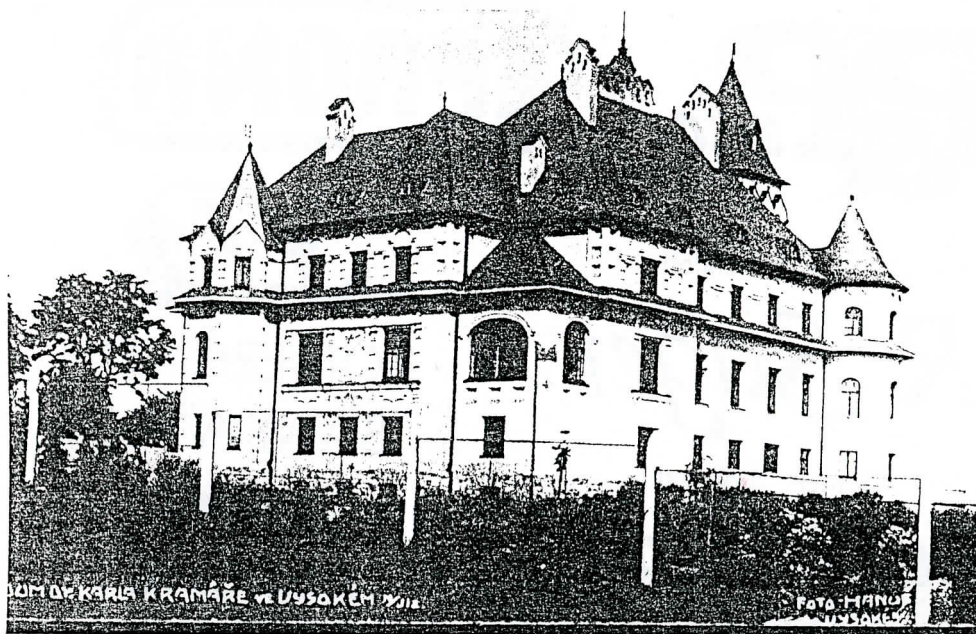
ROKA
S.R.O.

HYBLER
MINIČEK PRŮMYSL
SINCE 1894

Gema
Turnov

Vysoké nad Jizerou kdysi

Sobota 20. října 2001

9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Nístějka
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kužárna
13:00	škola režisérů SCDO	sokolovna
13:00	Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka	velký sál
	Kladno	
14:45	loučení Boleradice	malý sál
16:00	Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka	velký sál
	Kladno	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.